

Interview met Hans van der Heiden, scheidend voorzitter Raad van Toezicht

'Wees je ervan bewust hoe kostbaar dit is'

Hans, jij hebt onlangs afscheid genomen als voorzitter van de Raad van Toezicht.

Hoe kijk jij terug op die tijd?

Toen ik gevraagd werd voor de Raad van Toezicht, een jaar of zes geleden, heb ik natuurlijk ja gezegd. Ruimzicht heeft zoveel voor me betekend, ik vond dat ik het moest doen. En het leek niet zo'n grote opgave: twee vergaderingetjes per jaar... Maar dat pakte heel anders uit. Het bestuur maakte een moeilijke periode door en betrok ons bij het oplossen van de problemen. Ik werd gevraagd voor de sollicitatiecommissie van een nieuwe predikant-directeur. Je weet, hoe het ging... Jij, Florida, ging weg als voorzitter en ik was op dat moment eigenlijk de enige, die je kon opvolgen, en ik bood aan dat voor twee jaar te doen. Dat heb ik geweten: het werden een paar hectische jaren. Al met al heeft me dat wel veel tijd en moeite gekost. Maar ik heb het idee, dat de Raad van Toezicht in die jaren een positieve bijdrage heeft vervuld. Ruimzicht staat er nu goed voor. Dat geeft me wel een voldaan gevoel.

Voor een kleine organisatie als Ruimzicht klinkt een 'Raad van Toezicht' nogal fors. Wat is volgens jou de functie en de meerwaarde van zo'n raad?

Aanvankelijk heb ik daar niet zo bij stilgestaan: ik nam de organisatie van Ruimzicht, zoals ik die aantrof. Predikant-directeur en bestuur zaten vrij dicht op elkaar: de eerste bereidde beleid voor en voerde het uit, het bestuur stelde het beleid vast en had ten opzichte van de PD een begeleidende en controlerende functie. Het bleek - meermalen - dat er in die relatie makkelijk iets kan ontsporen. En dan is het goed dat er nog zo'n clubje op de achtergrond is, die wat meer afstand heeft en de grote lijnen in de gaten houdt. Als eerste taak van de Raad van Toezicht zie ik: het bewaken van de identiteit: ligt Ruimzicht nog op koers? Met als goede tweede functie: oog hebben voor de mensen in staf en bestuur en hun onderlinge relaties. Loopt het goed, komen mensen tot hun recht of raken ze in de knel, is er een goede interactie? Niet bemoeizuchtig, maar steeds met respect voor het eigene van ieders taak...

Jij bent een echte Ruimzichtenaar, ooit heb jij op het internaat in Doorn gewoond om later predikant te worden. Wat heeft het verblijf daar jou gebracht?

Daar kan ik natuurlijk uren over praten. Twee jaar lang met dertig jongens in één huis. Ik heb het daar geweldig naar m'n zin gehad. Misschien komt het daarvan, dat ik

pas begin te leven, als ik deel uitmaak van een groep. Dat is ook bepalend geweest voor mijn werk als predikant; ik heb ervan genoten om in zo'n gemeente te staan, midden tussen de mensen. Toen ik op het internaat kwam, was ik twintig en afgestuderd onderwijzer, eigenlijk al gevormd. Maar op Ruimzicht is er een kop op die vorming gezet: de klassieke talen en alles wat daarbij hoort, dankzij directeur Wim Dekker een stukje theologie (hij las met ons Bonhoeffer, begin jaren 60!), politieke bewustwording... Maar toch vooral: dat leven in een gemeenschap, waarbij je ruimte moet geven aan zoveel verschillende mensen, en daarin jezelf vindt. Dat had ik niet graag willen missen.

Inmiddels zijn er convivia.

Wat zou jij de huidige bewoners willen meegeven?

Ik zou willen zeggen: wees je ervan bewust, hoe kostbaar dit is! Heb aandacht voor de anderen: je kunt zoveel van hen leren. En geef jezelf en je zult merken, wat je waard bent! En ik hoop, dat jullie je - ook later - voor Ruimzicht willen inzetten: Ruimzicht moet blijven!

Tijdens het afscheidsetentje hield jij een mooie toespraak. Je vertelde iets over wat voor jou de kern van het evangelie is. Zou je dat nog eens willen herhalen?

Ja, leuk, dat dat jou aanspreekt. Ik zei toen, dat je het evangelie in twee zinnen kunt samenvatten: "je mag er zijn" én "er wordt iets van je verwacht". Alles begint met Gods liefde voor ons mensen: jij bent mijn geliefde zoon, dochter, in jou vind ik vreugde. En die liefde wordt effectief, draagt vrucht in ons bestaan, als wij er willen zijn voor de ander. Jij bent zout der aarde, licht der wereld. En zo worden we mens. En dat kun je geweldig goed beleven en leren en oefenen in een overzichtelijke en niet-vrijblijvende groep, in een internaat (zoals ik), in een convivium, in een kerkelijke gemeente, om het vervolgens toe te passen in je leven in de wereld, in je vriendenkring, je beroep, de buurt, je land...

Zou je vanuit die gedachte een verband kunnen leggen naar de convivia, en naar Ruimzicht in het geheel?

"DE GOD DES HEMELS, HIJ ZAL HET ONS DOEN GELUKKEN, EN WIJ, ZIJN KNECHTEN, ZULLEN ONS GEREEDMAKEN EN BOUWEN."
Nehemia 2: 20

IN DIT NUMMER O.A.:

Interview met Hans van der Heiden	1
Een nieuw convivium	2
Een Ruimzicht-kind	3
Contouren van nieuw beleid voor Ruimzicht	3
'It must start with you'	4
Jong in Kenia en Oeganda	5
'Je wilt ze vrolijkheid en plezier geven'	6
Student-bestuurlid stelt zich voor	6
Oud-bewoner in beeld	7
Personalia	8
Het Keuken Blok	8
Unieke kans	8

Ja, Ruimzicht is voor mij een plek, waar je je van die waarheid over jezelf bewust kunt worden en waar je die unieke bijdrage kunt ontwikkelen die jij de anderen, de samenleving, te bieden hebt. Met "plek" bedoel ik dan een context. Dat is voor mijn gevoel de roeping van Ruimzicht: plekken, contexten creëren, waarin mensen zich zo kunnen ontwikkelen. Dat kan in een convivium zijn. Maar bijvoorbeeld ook in een kring van predikanten die zich bezinnen op hun mogelijkheden in de fase waarin zij zich bevinden. Of in een gesprekskring van oud-conviviumleden rond de vraag: hoe christen te zijn in de wereld van vandaag. De kleine, overzichtelijke groep, waarin mensen zich aan elkaar verplichten, is daarvoor essentieel. Samen eten, en dan niet alleen als voedsel naar binnen werken, maar in de zin van "tafelgemeenschap vieren", is daarbij van groot belang.

Tot slot, Hans: wat wens je Ruimzicht toe?

Dat is niet zo moeilijk! Dat het nog vele jaren lang voor jonge (maar ook oudere) mensen mag betekenen, wat het voor mij betekend heeft: leren dat je een bemind mens bent die iets bij te dragen heeft.

Een nieuw convivium. En haar naam is... Villa Spina Rosa!

Maandag 27 september was het zover: na ruim een halfjaar van bewoning werd het nieuwe convivium in het voormalige Ruimzicht-kantoor officieel gesticht. Bestuur en personeel van stichting Ruimzicht, bewoners uit andere convivia uit het hele land, de aannemer en enkele andere betrokkenen waren in groten getale afgereisd naar de Frisostraat. Daar werd een uitgebreide, zelf bereide stichtingsmaaltijd genuttigd. Verderop in dit blad vindt u een recept! In zijn stichtings toespraak vertelde voorzitter ds. Dick Steenks een schitterend sprookje over prinses Aurora, die een nieuw huis vond dankzij de complete Ruimzichtstaf en alle bewoners van het nieuwe convivium. Ondanks de tegenwerkingen van de boze buurman en de slechte fee liep alles goed af en leefde Aurora er gelukkig – en hopelijk nog heel lang. De sleutel werd officieel overhandigd aan pontifex Sander van den Bogert. De

naam van het huis werd onthuld op een naambordje bij de deur: Villa Spina Rosa. Deze naam, een latinisering van Villa Doornroosje, verwijst naar prinses Aurora (ook wel Doornroosje genoemd) en daarmee naar het vorige convivium aan de Aurorastraat. Daarnaast verwijst de naam naar het nabijgelegen Rosarium en de plaats Doorn, waar een belangrijk deel van de geschiedenis van Ruimzicht ligt. Natuurlijk werd er getoost op het nieuwe convivium! Enkele rondleidingen door het huis en een copieus dessert verder, volgde de inauguratie van de zeven nieuw ingekomen bewoners. Na het cabaret, een uitgebreid moment van felicitaties en nog meer champagne werd er tot diep in de nacht geborreld in de tuin.

Villa Spina Rosa kijkt terug op een geweldig geslaagde avond! ■

Een Ruimzicht-kind

Piter-jan (2e van links)

Piter-jan, jij bent een 'Ruimzicht-kind'. Had je er ooit van gehoord? Eh, eigenlijk niet voordat ik hier kwam wonen. Ik wist voor mijn studententijd natuurlijk wel dat mijn ouders elkaar in Akapella ontmoet hadden en dat ze van daaruit getrouwd zijn, maar dan realiseer je je nog niet dat je een Ruimzicht-kind bent. Pas toen ik zelf in contact kwam met Akapella kwam ik ook in contact met Ruimzicht en daarmee met Ella Mulder (*chef de bureau, red*), die in de tijd van mijn ouders ook al bij de stichting werkte. Zij kent dat hele verleden. Op zo'n moment valt het begrip Ruimzicht-kind al snel... Maar ik heb me er nooit voor geschaamd hoor!

Dus jouw ouders hebben elkaar in Akapella ontmoet. Dat moet toch zo'n 25 jaar geleden zijn geweest! Vertellen ze wel eens over 'hun tijd in het huis'?

Ja zeker wel, vooral toen de optie serieus werd dat ik er zou gaan wonen. Toen kwamen de verhalen naar boven! En hier in de woonkamer staan in de kast nog de fotoalbums van vroeger, dus er is genoeg materiaal om op terug te kijken. De mensen met wie mijn ouders woonden, komen zelfs nog wel eens langs! En mijn opa's en oma's zijn er natuurlijk ook wel eens geweest, dus iedereen heeft meteen een beeld van het huis. Tja, en die verhalen, nou, dat zou je ze zelf eens moeten vragen, maar ze hebben hier een fantastische tijd gehad, dat is wel duidelijk.

En nu woon jij er zelf..

Ja, eigenlijk gek hè. Ik moet je zeggen, ik wou er eerst helemaal niet aan. Juist die verhalen over Akapella, en dat zij elkaar daar hadden ontmoet, allemaal leuk en aardig, maar ik had zoiets van 'ik vind mijn eigen plek wel'. Tot op Koningsdag, 2008 moet dat zijn geweest, toen waren wij in Utrecht en moesten allebei m'n ouders zo nodig naar het toi-

let (al vraag ik me nog steeds af of dat nou echt zo was, of dat het een lokmiddelje is geweest) en dat zou dan wel even kunnen in Akapella. Daar troffen we Pascal, die nu sinds een half jaar het huis uit is, en hij heeft ons rondgeleid. Hij vertelde dat er weer wat kamers vrij zouden komen. Op dat moment dacht ik: jongen, wie houd je nou voor de gek? Een schitterend huis, vlak bij de Universiteit, dicht bij het centrum, met een mooie woonkamer en veel gezelligheid... Toen heb ik toch maar geschreven. 'En de rest is geschiedenis' zoals ze dat zo mooi zeggen.

En, hoe bevalt het?

Heel goed. Ik heb het hier ontzettend naar m'n zin. De ligging is natuurlijk geweldig en verder is het gewoon een fijne buurt; we hebben ook steeds meer contact met de burens. Akapella zelf is natuurlijk ook een heerlijk huis. Ik vind dat we een hele leuke samenstelling hebben van bewoners, het huis is ook echt een thuis voor mij.

Wat is volgens jou kenmerkend voor Akapella?

Tja... het is zo'n groot verschil met een normale studentenkamer, voor zover ik dat kan beoordelen. Je bent veel meer op elkaar betrokken. Het huis is gewoon één grote club, een beetje een familie. Je leeft niet langs elkaar heen, maar met elkaar. Het is voor mij de perfecte tussenstap geweest tussen het thuis wonen en wonen op kamers. Je verlaat als het ware je thuis, maar met een huis als Akapella krijg je er een nieuw thuis voor terug. Dat is het verschil met andere kamers: daar heb je een onderkomen, hier is het een warme plek. Dat klinkt misschien een beetje overdreven, maar ik weet niet hoe ik het anders moet zeggen.

Wat maakt het wonen in een convivium speciaal?

Een convivium als Akapella staat voor samen leven, en zo is het ook. Je leeft samen. Je bent eigenlijk één grote familie met elkaar. En natuurlijk zijn er wel eens irritaties,

maar dat heb je met je ouders ook, toch? Juist dat je, zoals hier, met 16 mensen woont die heel verschillend zijn en toch met elkaar een thuis vormt, dat maakt een convivium speciaal. Het is geen plek waar je komt, slaapt en weer weggaat. Op maandag bijvoorbeeld hebben we onze huisavond, dan eten we samen en doen we een activiteit. Dat kan van alles zijn. Verder is er altijd wel iemand thuis, altijd wel iemand bij wie je je verhaal kunt doen, altijd wel iemand met wie je lekker kunt koken en eten of een biertje drinken. Dat open staan voor elkaar, dat samen leven, elkaar accepteren zoals je bent en daar met elkaar een thuis van maken, dat maakt het wonen in een convivium zo speciaal.

Dank je wel, Piter-jan, voor dit interview. Doe de groeten aan je medebewoners. En natuurlijk ook aan je ouders.

Florida de Kok ■

Contouren van nieuw beleid voor Ruimzicht

Als staf lid beleidsontwikkeling heb ik als taak om nieuw beleid voor Stichting Ruimzicht te ontwikkelen, zowel naar inhoud als structuur. Het verrichten van veldonderzoek naar de doelstellingen van Stichting Ruimzicht is een concrete uitwerking van deze taak en een belangrijke vraag van het bestuur omdat het daarmee zicht wil krijgen op open plekken ten aanzien van de ondersteuning van theologiestudenten en predikanten en beleidskeuzes voor de toekomst daarop af wil stemmen.

Met 45 personen heb ik in het afgelopen half jaar gesprekken gevoerd over de vraag naar de niche in het opleiden en begeleiden van predikan-

ten. Daarbij heb ik veel informatie en ideeën opgedaan, die zich in 4 hoofdcategorieën laten rubriceren:

- Verbinding zoeken met theologische opleidingen door bijvoorbeeld het ontwikkelen van een onderzoeksthema dat past bij de unieke opdracht van Stichting Ruimzicht en relevantie heeft voor de theologische opleiding.
- Het netwerk van oud-Ruimzichtenaars gaan versterken; daarbij insteken op een nieuwe generatie van oud-Ruimzichtenaars, ofwel de bewoners van convivia, die binnenkort of recent (5 jaar max) de huizen hebben verlaten; via de website van Ruimzicht en LinkedIn en Facebook kan er digitaal gemakkelijk informatie worden uitge-

wisseld en contact onderhouden worden.

- De oprichting van internationale convivia in Amsterdam en Groningen onderzoeken nu de PTHU uit Utrecht vertrekt. Het vormgeven van een 'internationaal' convivium in deze steden voor buitenlandse theologie studenten kan rekenen op steun van de Studentenraad van Ruimzicht en de theologische faculteiten.
- Het in samenwerking met derden ontwikkelen van het vrije deel van nascholing voor predikanten en kerkelijk werkers in het kader van de Permanente Educatie (PE), die de generale synode van de PKN verplicht stelt. Verder kan Ruimzicht een signalerende functie vervullen

ten aanzien van de verantwoordelijke instellingen voor opleiding en begeleiding van predikanten. Het organiseren van een coachingspilotproject voor predikanten (beginnend en gevorderd) is hiervan een voorbeeld.

Per categorie zijn er verschillende projecten uitgewerkt. In de afgelopen maand hebben alle bestuursleden punten toegekend aan de verschillende projectvoorstellen. In november gaat het bestuur een definitieve keuze maken welke projecten uitgewerkt gaan worden. Daarover berichten we in het volgende nummer van dit blad.

Anne Weiland ■

'It must start with you'

Een ooggetuigeverslag van de vorming van een nieuwe wereldgemeenschap van Gereformeerde Kerken in Grand Rapids

Oecumene is niet dood, ze leeft. Mede dankzij de financiële steun van Stichting Ruimzicht stond ik als 23-jarige theologiestudent uit Amsterdam met mijn neus boven op een belangrijke oecumenische gebeurtenis. Van 18 t/m 27 juni 2010 kwamen in Grand Rapids (VS) afgevaardigden van 227 kerken over de hele wereld bijeen om zich te verenigen in de World Communion of Reformed Churches.

In Nederland hebben we tegenwoordig de Protestantse Kerk in Nederland (PKN). In deze kerk zijn de NHK en de GKN en de ELK verenigd. Zowel de Gereformeerden als de Hervormden waren lid van een internationale vereniging van kerken. De Gereformeerden van de REC (Reformed Ecumenical Council) en de hervorm-

den van WARC (World Alliance of Reformed Churches). Met de fusie van REC en WARC en de totstandkoming van de WCRC is gebeurd wat op nationaal niveau gebeurde toen gereformeerden en hervormden samen verder gingen onder de vlag van de PKN. Met de vorming van de WCRC bestaat er nu één wereldgemeenschap, waarin 80 miljoen christenen, die zijn aangesloten bij kerken in de traditie van Calvijn, verenigd zijn. "En daar was jij dus bij?" Ja, daar was ik bij. Echt onder de indruk leek de vriendin die de vraag stelde niet te zijn. "Wat moeten diegenen die er niet bij waren nou weten over daar waar jij bij was?". Ik dacht terug aan de vele diensten in Grand Rapids en hoe we met honderden van over de hele wereld zongen:

"Sharing our resources,
we can reach worldwide;
we will work for justice
for those long denied
"What can we accomplish?"

We are just a few.
Then we hear God's answer:
"It must start with you."
(tekst en muziek: Barbara Price-Martin
and Linda (Price) Draper)

Toen ik het zong voelde ik de verbondenheid met al die mensen van over de hele wereld, verzameld in een sportzaal op een Amerikaanse campus. In Nederland hebben we niet meer het geloof en de hoop dat kerken en christenen een noemenswaardig verschil in de wereld kunnen maken. Bij vele andere christenen in de wereld is dit geloof en deze hoop nog springlevend. Ik had het voorrecht een van de ongeveer 10.000 inwoners te ontmoeten uit Tuvalu. Een eiland in de Pacific en een van de kleinste landen ter wereld. Hij vertelde me dat klimaatverandering desastreus gevolgen heeft voor zijn eiland. Steeds heftig wordende stormen hebben gedeelten van het eiland weggevaagd en het water stijgt gevaarlijk. In Nederland zou-

den we het naïef noemen, maar hij geloofde oprecht dat de WCRC, en alle christenen hierin verenigd, zou kunnen helpen bij hun strijd voor klimaatverandering. Ik ben gaan inzien dat hij gelijk heeft en wij in Nederland ongelijk met ons pessimisme. Het moet beginnen bij ons. De nieuw gevormde wereldgemeenschap bindt miljoenen protestanten samen. Grootste bindmiddel: ons geloof in Christus. Zou de gemiddelde kerkganger nou maar sterker en vaker voelen dat hij of zij deel uit maakt van een familie waarin broers en zussen een beroep doen op elkaar. Deze verbondenheid heb ik mogen voelen en de noodkreten gehoord. 'Dat moeten diegenen die er niet bij waren weten' zei ik tegen mijn vriendin.

Marije Zeldenrijk is een oud-bewoner van convivium de Hooge Stoep en volgt de master Religion and Theology aan de Vrije Universiteit Amsterdam. ■

Foto op het hoofdpodium in Grand Rapids. Marije (onderste rij, vijfde van links) maakte deel uit van een internationale groep studenten, promovendi en predikanten die zich voor en tijdens de conferentie bezig hielden met het thema van de conferentie: "Unity of the Spirit in the Bond of Peace".

Ouders van conviviumbewoners zijn merkbaar betrokken bij het werk van Ruimzicht. Daarom ontvangen ook zij voortaan het blad *Ruim Zicht*. In het geval u geen prijs stelt op toezending kunt u dat kenbaar maken via

info@ruimzicht.nl

Andersom kan ook: kent u of bent u iemand die het blad standaard toegezonden wil krijgen dan kunt u dat doorgeven via bovenstaand emailadres.

Jong in Kenia en Oeganda

Begin maart vertrok ik samen met een studente Internationale Ontwikkelingsstudies naar Oeganda en Kenia om onderzoek te doen naar het zogenaamde Educaids netwerk. Educaids is een Nederlandse ontwikkelingsorganisatie die samenwerkt met een netwerk van 22 Keniaanse en Oegandese organisaties die seksuele voorlichting geven. Het onderzoek vond plaats in het kader van een stage van mijn onderzoeksmaster in de Godsdienstwetenschap, maar moest ook aansluiten op het eigen onderzoek van de Keniaanse en Oegandese organisaties, in de hoop dat ook zij van ons onderzoek zouden profiteren. In vier maanden tijd bezochten we de 22 organisaties uit het netwerk om medewerkers te interviewen en groepsgesprekken te voeren met jongeren uit de doelgroep van de organisaties. Dit betekende veel reizen, veel plaatsen zien, maar vooral veel luisteren naar wat mensen te vertellen hebben.

In één van de sloppenwijken van Nairobi ontmoeten we een groep jongeren om te praten over hun seksuele gezondheid. Ze vertellen over veel voorkomende problemen onder jongeren, zoals HIV/Aids, ongewenste zwangerschappen, illegale en onveilige abortus en gedwongen seks. Ook vertellen ze hoe armoede voor sommige jongeren geen andere optie overlaat dan prostitutie, of vaker voorkomend, het hebben van een aantal 'vaste' seksuele relaties met bekenden die in hun levensonderhoud voorzien (zogenaamde 'sugar mommies' of 'daddies'). De jongeren herkennen zich in elkaars antwoorden en vullen elkaar aan. Als we de jongeren echter vragen hoe zij denken dat deze problemen opgelost kunnen worden gebeurt er iets interessants. Eén van de jongens neemt als eerste het woord: "We hebben onderwijs nodig. Jongeren moeten weten wat voor risico's er zijn en hoe ze daarmee om kunnen gaan." De aanwezige meisjes schudden hun hoofd. Ze zijn het niet met de jongens eens: "Dat heeft geen zin. Als de dingen blijven zoals ze zijn, kunnen we niets aan onze situatie doen. We hebben eerst een baan nodig, een stem, zodat we iets te zeggen hebben over ons leven".

Wat deze jongeren ons vertellen is typisch voor de situatie van veel jongeren in Oeganda en Kenia. Hoewel ze beiden in een moeilijke positie zitten en geconfronteerd worden met seksuele problemen, zijn meisjes vaak kwetsbaarder dan jongens. Voor jongens zijn er meer mogelijkheden om met kleine baantjes of klusjes een beetje geld te verdienen. Ook genieten zij in de samenleving vaak meer vrijheid. Desondanks hebben jongens vaak moeite om de sociale druk te weerstaan om hun mannelijkheid te bewijzen. Daarom hebben ze behoefte aan voorlichting, zodat ze de risico's van hun seksuele gedrag kunnen

inschatten en om kunnen gaan met sociale druk.

Voor de meisjes ligt het anders. Omdat ze niet buitenshuis kunnen werken zijn velen van hen genoodzaakt seksuele relaties aan te gaan voor geld of worden ze op jonge leeftijd uitgehuwelijkt zodat hun arme familie met de bruidsschat basale behoeften zoals voedsel en onderdak kan betalen. Juist omdat het seksuele contact van deze meiden vaak noodzakelijk of zelfs gedwongen is, hebben ze het gevoel dat seksuele voorlichting geen zin heeft. In veel gevallen kunnen ze ondanks uitstekende kennis over seksualiteit niet veel aan hun situatie doen.

De organisaties in het Educaids netwerk proberen hiermee om te gaan door zoveel mogelijk mensen en groeperingen te betrekken bij hun werk, zodat ze in de samenleving als geheel een verandering tot stand kunnen brengen. Ook zoeken de organisaties elkaar op om van elkaar te leren. Hierbij worden soms interessante discussies gevoerd. Eén van die discussies heeft te maken met het gebruik van voorbehoedsmiddelen zoals condooms. Sommige organisaties uit het netwerk hebben vanwege hun christelijke achtergrond proble-

men met het gebruik van condooms. Condoomgebruik zou in strijd zijn met het christelijke ideaal dat seks alleen binnen het huwelijk op zijn plaats is en daar voor voortplanting dient. Het komt dan ook voor dat christelijke organisaties als beleidsstandpunt hebben dat condooms tijdens voorlichtingen niet wordt besproken. In de praktijk zijn we echter opvallend genoeg geen enkele organisatie tegen gekomen die niet op één of andere manier over condooms spreekt. Vaak kwamen de veldmedewerkers van de betreffende organisaties namelijk met creatieve oplossingen. Zo vertelde een voorlichter me op een zeker moment: "Ons beleid is dat we niet over condooms praten, maar als jongeren er naar vragen, kan ik natuurlijk niet liegen." Op deze manier ontstaat een situatie waarin de voorlichter wacht op een vraag vanuit het publiek, en vervolgens alsnog uitlegt hoe condooms werken en waar ze te verkrijgen zijn.

Ik hoop dat ik jullie met deze verhalen iets heb laten zien van het belang om jongeren in Kenia en Oeganda te helpen met het verbeteren van hun seksuele gezondheid. Ook al zijn organisaties of jongeren zelf het niet

altijd eens over de beste aanpak, de problemen van sommige jongeren zijn zo omvangrijk dat ze het niet zonder hulp kunnen stellen. Soms zijn organisaties als die in het Educaids netwerk de enigen die deze hulp kunnen bieden.

Tijdens en naast al het onderzoekswerk was er natuurlijk geen gebrek aan bijzondere, grappige of ontroerende ontmoetingen. Daarom nog een laatste afsluitende anekdote. Wisten jullie dat Ruimzicht internationale bekendheid geniet? Op een zeker moment waren we afgereisd naar Migori, helemaal in het zuiden van Kenia tegen de Tanzaniaanse grens. In dit plaatsje was een organisatie waarvan de directeur, een goedlachse Keniaan van een jaar of 50, begon te schudden van pret toen hij hoorde dat ik uit Groningen kom: "Aaah, Groningen, I know it very well!". Bleek dat deze organisatie opgezet is met de hulp van een klooster uit het centrum van Groningen. Ja, precies, het klooster waarin nu convivium Moeshoes gevestigd is!

Erik Meinema is bewoner van convivium Pakhuis London. ■

'Je wilt ze vrolijkheid en plezier geven'

30 mei jl. werd ds. Florida de Kok bevestigd als convivium-pastor voor Stichting Ruimzicht. Als u bij die dienst aanwezig was, herinnert u zich misschien dat tijdens de dienst iemand naar voren liep om een toelichting te geven bij de diaconale collecte. Die iemand was ik, Dik ten Hove. Ik woon in Moeshoes, een van de convivia van Ruimzicht in Groningen, en ik zou u graag iets willen vertellen over het goede doel waar ik toen aandacht voor heb gevraagd. Iedere zomervakantie worden er

door het Leger des Heils twee zomervakanties georganiseerd in hotel Belmont, een hotel van het Leger des Heils in de buurt van Ede. Dit zijn vakanties waar mensen aan mee kunnen doen die anders niet op vakantie gaan, omdat er problemen zijn in de situatie thuis, waardoor dit niet meer mogelijk is. Het doel voor ons als vrijwilligers is om voor deze mensen een mooi programma voor de week op te zetten zodat ze voor die ene week de problemen thuis kunnen en mogen vergeten.

Ook deze zomervakantie heb ik hier weer met veel plezier aan meegewerkt. We hebben met de kinderen en de volwassenen gevolleybald, we zijn met ze naar avonturenpark Hellendoorn geweest, we hebben met de kinderen gelasergamed en de hele week verzorgden wij als leiding de activiteiten voor ze. We hebben er kort gezegd hard voor gewerkt om onze gasten een onvergetelijke week te bezorgen en dat is geweldig om te doen, zeker als je ziet dat het lukt, dat je af en toe weer die glimlach op

de gezichten terug kunt krijgen, ondanks de soms grote problemen met geld, verslaving en geweld thuis. Dit is ook waarom ik mee wil helpen bij dit vrijwilligerswerk: ik kan tijdens deze kampen anderen helpen, niet door hun problemen op te lossen, maar door ze die ene week zoveel mogelijk vrolijkheid en plezier mee te geven om weer door te kunnen met het leven van alledag.

Dik ten Hove is bewoner van convivium Moeshoes

Student-bestuurslid stelt zich voor

Toen de studenten in september weer met frisse moed in de collegebanken te vinden waren en een nieuw studiejaar een voldongen feit was, begon ook het 'Ruimzicht-leven' weer op te bloeien. Dit nieuwe studiejaar ben ik niet alleen met Ruimzicht verbonden door een van haar prachtige convivia te bewonen, maar mag ik binnen de Stichting ook de rol van studentbestuurslid op me nemen. Maandag 20 september kreeg ik van een trotse Anne Folkertsma het stokje overgedragen en vond ook mijn vuurdoop plaats; de eerste vergadering met het bestuur. Als nieuw studentbestuurslid wil ik graag van deze gelegenheid gebruik maken, om mij kort aan u voor te stellen. Mijn naam is Judith Immink

en ik ben 20 jaar. Ruim anderhalf jaar woon ik samen met mijn 11 huisgenootjes in het prachtige convivium Tout Passe, in Utrecht. Ik ben op dit moment derdejaars Rechtenstudent en geniet volop van de 'studying life'. In de korte tijd die ik meedraai heb ik het als zeer leuk en uitdagend ervaren om samen na te denken over idealen, identiteit, toekomst, beleid en ga zo maar door. In mijn rol binnen Ruimzicht als convivium-bewoonster, vind ik het bijzonder om nu ook aan de andere kant van de tafel te mogen meedoen. Ik hoop dat ik in de komende tijd mijn steentje kan bijdragen namens de studenten en dat mijn input van toegevoegde waarde zal zijn.

Oud-bewoner in beeld

door Florida de Kok

Personalia

Naam: Janneke Visser
Leeftijd: 43 jaar
Woonplaats: Heerhugowaard
Burgerlijke staat: getrouwd en drie kinderen
Gevolgde studie: geschiedenis
Huidige functie: docent geschiedenis
Convivium: Doedoleith, van 1987-1989
Emailadres: visserooms@telfort.nl

Heb je nog contact met vroegere bewoners?

Ja zeker. Bijvoorbeeld met Henriette Martens, Frank Kooman, Henriete Ten Thije, Dorothea Touwen – en met jou. We zien elkaar nog regelmatig. In ieder geval een keer per jaar en soms wat meer.

Wie zou je nog wel eens willen spreken?

Anneke Okkerse. Zij heeft gezongen op onze bruiloft. Zo prachtig! En Annemarie van der Poel, zij woont nu in Italië met haar man. Ik zou hen graag nog eens spreken om te weten hoe het met hen gaat.

Als je nu mocht kiezen, zou je dan weer in het convivium gaan wonen?

Ja, zeker. Het is voor mij een hele mooie tijd geweest met veel goede herinneringen. Je studententijd is een tijd waarin er veel gebeurt en je gevormd wordt. Je maakt een keuze voor een studie een beroep. En je maakt nieuwe vrienden. De vrienden die ik gemaakt heb in Doedoleith zijn echte vrienden gebleven. Ook nog na ruim twintig jaar.

Wat ben je gaan doen na je studie?

Ik heb eerst gewerkt bij een bureau voor bedrijfscommunicatie. Toen ben ik gaan werken op de communicatieafdeling van het ministerie van onderwijs en wetenschappen. Daarna ben ik gaan werken als freelance-journalist en daarnaast als docent in het voortgezet onderwijs les gaan geven aan eindexamenklassen havo/vwo. Schrijven en geschiedenis dat zijn de twee dingen waar ik mij graag mee bezig houd. Ik heb tenslotte geschiedenis gestudeerd en vond het ook heel leuk jonge mensen hierover iets bij te brengen. En dat doe ik nu nog met veel plezier.

Wat is je mooiste herinnering aan het huis?

Heel veel mooie herinneringen. Maar om er een te noemen: een aantal huisgenoten zong in een uitvoering van de Mattheus Passion van Bach. Ik ben toen naar de uitvoering geweest in de Stadsgehoorzaal in Leiden. Het was voor het eerst dat ik met deze muziek van Bach kennismakte. En ik vond het zo ontzettend mooi! Dat vergeet ik nooit meer. En verder slapen op het dak in de zomer, kokoskoekjes bakken om

twaalf uur 's nachts omdat we daar trek in hadden. De heerlijke en gezellige maaltijden die we hadden met elkaar. En we deden erg ons best met allerlei nieuwe recepten om er iets lekkers en verrassends van te maken.

De goede en gezellige gesprekken op de balkonnetjes die Doedoleith rijk is. De openheid ook van veel mensen in huis. Oprecht geïnteresseerd in elkaar en de wereld om hen heen.

Wat merkte je van de christelijke identiteit van het huis en wat vond je daar van?

Er woonden veel kinderen van dominees en veel theologiestudenten! We deden vrijwilligerswerk in de plaatselijke kerk. En we collecteerden een keer per jaar voor Ruimzicht. Zo heb

ik samen met een huisgenoot langs vele huizen en boerderijen in de Achterhoek gefietst. We hebben heel wat waakhonden getrotseerd voor het goede doel.

Verder had je met iedereen contact tijdens 'de huismaaltijd', een keer in de week. En we spraken dan altijd over een bepaald onderwerp met elkaar. De gesprekken werden zo vanzelf wat diepgaander en gingen ergens over. De huisgenoten waren ieder op zijn of haar manier bezig met het christelijk geloof. De mensen in huis vormden een mengelmoois van conservatief tot progressief.

Ik vond het een hele prettige omgeving. In deze fase van het leven ben je toch op zoek naar je eigen identiteit. Je bent los van je ouders, je

woont voor het eerst op jezelf. Mede door de sfeer in Doedoleith is dit voor mij een hele goede periode geworden.

Wat heeft je verblijf in het convivium voor jou betekend?

Het was een hele mooie tijd in een vormende periode van mijn leven. Ik heb veel geleerd over mijzelf en ook over anderen. Ik heb er vriendschappen en vele goede herinneringen aan over gehouden.

Je mag kiezen: geloof, hoop, liefde. Welke van de drie?

Liefde omdat deze alles omvat ook het geloof en de hoop. Als er Liefde is, is er hoop op een wereld zonder kwaad. En dan mag je Liefde ook met een hoofdletter schrijven.

Personalialia

Geboorteberichten:

25 juni 2010: Jacob zoon van Rian Veldman en Lydia Dijkhuizen
 5 september 2010: Lise dochter van Lourens Meeuwse en Tanja Aalberts
 30 september 2010: Ruben zoon van Fem Pluimers en Johan Holwerda
 6 oktober 2010: Daniël zoon van Martijn en Johanneke van Marle
 9 oktober 2010: Juliën dochter van David en Anne Tom-van Wendel de Joode

Huwelijken:

27 augustus 2010: Jantine Heuvelink en Michiel de Nooij
 27 augustus 2010: Lydia Roelofs en Remmelt ?

Inauguraties:

12 november 2010: De Hooge Stoep: Pieter Lolkema, Lisanne de Wit, Niels te Brake

23 november 2010: Doedoleith: Esther van der Lugt, Roos Mulder, Frank de Jonge
 Stichtingsmaaltijd Vila Spina Rosa
 27 september 2010: tevens inauguratie: Huibert van den Bogert, Charlotte Bremer, Marjolein Oskam, Willem Roskam, Debora van der Veen, Chris van Wieren, Ruben Dolmans, Stef Mensink

Bevestiging en intrede:

12 september 2010: ds. Jantine Heuvelink (oud bewoner De Hooge Stoep) aan de Oranjekerk te Amsterdam
 3 oktober 2010: ds. Emma Rijks (oud bewoner De Stadhouderskerk) aan de Protestantse Gemeente Twello

Gekomen in:

De Hooge Stoep: Vincent Moll
 De Stadhouderskerk: Hanneke den Boer, Daniël van der Maas
Moeshoes: Bauke Groeneveld, Emsi Hansen, Judith Overvliet
 Doedoleith: Bastiaan Schippers, Dick Sleuwenhoek, Colin Guiking
Tout Passe: Leendert Sonneveld, Geurt-Henk Spruyt, Dieke Hengelaar

Vertrokken uit:

De Hooge Stoep: Dieuwertje de Jonge
 Doedoleith: Jos Vos, Janny Moerdijk, Lydia Roelofs
Tout Passe: Pieter de Rijke, Ilse Wielaard, Janine Deddens
 De Stadhouderskerk: Jantine Sonnenberg, Jasper Borgdorff
Moeshoes: Anne Folkertsma, Sietske Blok, Quirijn van Dijk
Pakhuis London: Marlieke Engelen, Michiel Vrijhof

Bestuur:

Ds. D.H.J. Steenks, *voorzitter*
 Ds. L.J.Th. Heuvelman, *secretaris*
 Drs. W. Oomkes, *penningmeester*
 Mw. ds. J.S. Dondorp
 Mw. A. Folkertsma
 Mw. J.C. Immink
 Ds. H.J. Oortgiesen
 Mw. ds. E.M. Post

Raad van Toezicht:

Mw. K. Tulner, *voorzitter*
 Drs. A. den Hertog, *secretaris*
 Mr. H.J. de Boer
 Mw. ds. A. Haasnoot, *namens synode P.K.N.*
 Ds. J.J.F. van Melle

Staf:

Mw. ds. F.A.H.A. de Kok, *convivium-pastor*
 Mw. P.J.M. Mulder, *chef de bureau*
 Mw. H.W. Verschoor, *administratie*
 Mw. ds. A. Weiland, *staflid beleidsontwikkeling*

Centraal adres:

Cornelis Houtmanstraat 2,
 3572 LV Utrecht
 Telefoon (030) 254 02 48
 Fax (030) 254 02 96
 E-mail: info@ruimzicht.nl

Postbank (ING) 9002

Bank 6963 61 418 (ING Amsterdam)

DE CONVIVIA:

'De Hooge Stoep' te Amsterdam
 16 bewoners

'Pakhuis London' te Groningen
 12 bewoners

'Moeshoes' te Groningen
 8 bewoners

'Doedoleith' te Leiden
 9 bewoners

'Tout Passe' te Utrecht
 12 bewoners

'Villa Spina Rosa' te Utrecht
 11 bewoners

'Akapella' te Utrecht
 15 bewoners

'De Stadhouderskerk' te Utrecht
 9 bewoners

Het Keuken Blok

Zalmtaart

(4 personen)

Tijdens de Stichtingsmaaltijd van Villa Spina Rosa stond onder andere deze hartige taart op het menu.

Benodigdheden:

1 pakje bladerdeeg
 6 eieren
 1 zakje geraspte kaas
 1/2 blikje ananasblokjes
 1 groene paprika
 1 groot blikje zalm
 snuffje zout
 snuffje dille

Bereiding:

Verwarm de oven voor op 180 °C.
 Snij de paprika in blokjes.
 Maak de zalm schoon.
 Kluts de eieren met het zout en de dille.
 Meng er de kaas, ananas, paprika en zalm door.
 Bekleed een springvorm met het bladerdeeg.
 Doe de vulling er in er zet de taart in de oven.
 Bak de taart ± 45 minuten tot hij licht bruin is.

Unieke kans

Niet alleen studenten, ook ouders zijn enthousiast over het 'convivium-concept'. Dat bleek uit het kaartje dat we ontvingen en waarin de ouders van een student terugblikken op het verblijf van hun dochter in één van de convivia. Zij schrijven: ' (...) middels deze kaart willen wij alle medewerkers van Ruimzicht hartelijke bedanken dat ze deze unieke kans heeft mogen krijgen. Ze is er een rijper en vooral rijker mens geworden en heeft bagage meegekregen om verder te gaan. Ook wij hebben van deze periode mogen leren en dragen de Stichting Ruimzicht een warm hart toe. Heel hartelijk dank voor deze schitterende periode en het allerbeste voor u allen'.

Een reactie als deze is voor ons heel waardevol en een opsteker bovendien. We zien het als een bevestiging van het werk van Ruimzicht en het inspireert ons om ons er blijvend voor in te zetten.

Bezoek

www.ruimzicht.nl

voor meer informatie!